

**នូវចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ៖ ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក
ភាគីដាក់ឯកសារ៖ លោក **ខៀវ សំផន**
ដាក់ជូន៖ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ភាសាដើម៖ **បារាំង**
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ៖ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ៖ **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖ **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់៖
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់ណោះអាសន្ន៖
ឈ្មោះមន្ត្រីទទួលបន្ទុកផ្នែកសំណុំរឿង និងឯកសារ៖
ហត្ថលេខា៖

**បណ្តឹងសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបញ្ជាក់ការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច
លើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសំណុំរឿង ០០២
និងលើការកំណត់វិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២**

ដាក់ដោយ៖
មេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន
មេធាវី គង់ សំអុន
មេធាវី Anta GUISSÉ
មេធាវី Arthur VERCKEN

ដាក់ជូន៖
អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល៖
ចៅក្រម គង់ ស្រីម
ចៅក្រម Agnieszka KLONOWIECKA-MILART
ចៅក្រម **សោម សិរិវិជ្ជា**

ជំនួយការ៖

លោកស្រី សេង សុជាតា

កញ្ញា Marie CAPOTORTO

កញ្ញា Soumeya MEDJEBEUR

លោក Pierre TOUCHE

កញ្ញា អ៊ូច ស្រីផាត

ចៅក្រម Chandra Nihal JAYASINGHE

ចៅក្រម ម៉ុង មុន្នីចរិយា

ចៅក្រម យ៉ា ណារិន

ចៅក្រម Florence Ndepele Mwachande MUMBA

សហព្រះរាជអាជ្ញា៖

លោកស្រី ជា លាង

លោក Nicholas KOUMJIAN

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់

មេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា

គោរពជូនអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល

- ១. នៅថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានចេញដីកាសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើសំណុំរឿង ០០២ ដែលខ្លួនបានសម្រេចថានឹងពិនិត្យមើល ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការជម្រះក្តីជាវគ្គៗដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលវគ្គនីមួយៗត្រូវដាក់បញ្ចូលអង្គហេតុខ្លះនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និងចេញសាលក្រមមួយ នៅពេលបញ្ចប់ការជំនុំជម្រះក្តី^១។
- ២. នៅថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានប្រកាសមោឃភាពការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ ដោយបានកត់សម្គាល់ឃើញកំហុស និងព្យសនកម្មជាច្រើន ដែលភាគីបានទទួលរង បណ្តាលមកពីការបំបែកនេះ^២។
- ៣. នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានប្រកាសក្នុងសវនាការថា ខ្លួនបានសម្រេចបំបែកបទចោទជាថ្មីម្តងទៀត ហើយនឹងចេញសំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣^៣។
- ៤. នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានសម្រេចលើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មីនេះ ដោយផ្តល់តែសេចក្តីសង្ខេបសំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចខ្លួនរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានចេញសំអាង

¹ ដីកាសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អនុលោមតាមវិធាន ៨៩ ស្ទួនពីរ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E124។

² សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E163/5/1/13 (“សេចក្តីសម្រេចលើកទីមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E163/5/1/13”)។

³ ប្រតិចារឹកសវនាការ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E1/176.1 ទំព័រ ២ បន្ទាត់ ១៧ ដល់ទំព័រ ៤ បន្ទាត់ ១២ (ចន្លោះម៉ោង [09.05.38] ដល់ម៉ោង [09.11.05]), សេចក្តីសម្រេចលើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង ០០២ បន្ទាប់ពីមានសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E284។

ហេតុពិស្តារ⁴។ ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល មិនបានប្រកាសមោឃភាពការបំបែកកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មីនេះក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានកត់សម្គាល់ឃើញថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានប្រព្រឹត្តកំហុសជាច្រើន ហើយបានប្រើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការកែ ប្រែសេចក្តីសម្រេច។

៥. នៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ខណៈពេលកំពុងតាក់តែងសាលក្រមលើការជំនុំជម្រះក្តីវគ្គមួយ (សំណុំរឿង ០០២/០១) អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ថែម លើសំណុំរឿង ០០២ និងបានកំណត់វិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះក្តីវគ្គពីរ (សំណុំរឿង ០០២/០២) ដោយកម្រិតជាថ្មីម្តងទៀតមកត្រឹមការពិនិត្យអង្គហេតុនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ⁵។

៦. ថ្ងៃនេះ ស្របតាមវិធាន ១០៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង មេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន (“ម្ចាស់បណ្តឹង សាទុក្ខ”) សូមប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង (“សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ”) ដែលត្រូវធ្វើមោឃភាព ពីព្រោះសេចក្តីសម្រេចនេះ មានកំហុសអង្គច្បាប់ និងកំហុសស្តែងចេញពីការប្រើឆន្ទានុសិទ្ធិ។

I. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

៧. យោងតាមវិធាន ១០៤(៤)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល សេចក្តីសម្រេចនេះ បើកផ្លូវឱ្យប្តឹងសាទុក្ខបានភ្លាមៗ។

⁴ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីការបំបែក កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង០០២ - សេចក្តីសង្ខេបនៃសំអាងហេតុ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E284/4/7, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តី ពីការបំបែក កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសំណុំរឿង០០២ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E284/4/8 (“សេចក្តី សម្រេចលើកទីពីរ របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8”)។

⁵ សេចក្តីសម្រេចលើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ថែមលើសំណុំរឿង ០០២ និងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២ ចុះ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E301/9/1 (“សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ”)។

- ៨. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានបកស្រាយវិធាន ១០៤(៤)(ក) ថា “គ្របដណ្តប់លើរាល់សេចក្តីសម្រេចផ្អាកការចោទប្រកាន់ ដែលមិនបានសន្យាច្បាស់លាស់ថានឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឡើងវិញ និងដែលរារាំងដល់ការប្រកាសសេចក្តីសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី”^៦។
- ៩. ដូចគ្នានឹងសេចក្តីសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញពីមុន និងដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលយល់ឃើញថាអាចប្តឹងសាទុក្ខបានភ្លាមៗ សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ មានអានុភាពផ្អាករាល់ការចោទប្រកាន់ទាំងអស់ ដែលស្ថិតនៅក្រៅវិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះក្តី ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកំណត់។ ដូចជាសេចក្តីសម្រេចមុនៗដែរ ការផ្អាកកិច្ចនេះ មិនផ្តល់ការសន្យាច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ថានឹងចាប់ផ្តើមឡើងវិញ ដែលអាចឈានទៅដល់ការចេញសាលក្រមលើអង្គសេចក្តីមួយ។
- ១០. ជាក់ស្តែង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបញ្ជាក់ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ថា ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី “មិនរាប់បញ្ចូលអង្គហេតុ បទចោទ និងទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មមួយចំនួន ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២”^៧។ ក៏ប៉ុន្តែ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនបានផ្តល់ព័ត៌មានអំពីជោគវាសនានៃអង្គហេតុបទចោទ និងទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលនៅសេសសល់នោះទេ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គ្រាន់តែលើកឡើងអំពីលទ្ធភាព (ដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានចង្អុលបង្ហាញ) ក្នុងការ “ដកចេញបទចោទមួយចំនួនចេញពីការជំនុំជម្រះ” ដោយអះអាងថាខ្លួនមិនទាន់បានទទួលសំណើណាមួយក្នុងន័យនេះ ពីសហព្រះរាជអាជ្ញានៅឡើយ^៨។ ក្នុងផ្នែកសម្រេចសេចក្តីនៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “ប្រកាសមិនពិចារណាសម្រេចនៅពេលនេះចំពោះបទចោទនានាដែលមិនបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ហើយអង្គជំនុំជម្រះនឹងលើកយកបញ្ហានេះមកដោះស្រាយ ក្នុងពេលវេលាសមស្រប”^៩។

⁶ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ២១។
⁷ សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៤៥។
⁸ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៤៥។
⁹ សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ ផ្នែកសម្រេចសេចក្តី កថាខណ្ឌមុនចុងក្រោយ។

១១. ផ្ទុយទៅវិញ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានសន្និដ្ឋានពីរបងរួចមកហើយថា នៅពេលបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្រព្រឹត្តកំហុស ដោយសារមិនបានផ្តល់ “ផែនការច្បាស់លាស់” ពាក់ព័ន្ធនឹងការជំនុំជម្រះក្តីវគ្គបន្តបន្ទាប់ ក្រោយពីការជំនុំជម្រះវគ្គមួយរួច ដែលត្រូវបានកំណត់វិសាលភាពដោយការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី¹⁰។ គួរកត់សម្គាល់ផងដែរថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង កំពុងប្រព្រឹត្តកំហុសដែលនេះជាថ្មីម្តងទៀត។

១២. លើសពីនេះទៅទៀត កាលៈទេសៈផ្សេងទៀតដែលកើតមានឡើង ក្នុងពេលបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើកមុនៗ នៅតែមានសុពលភាពដដែល¹¹។ ជាក់ស្តែង នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង តែងតែលើកយកភាពឆាប់រហ័សនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមកធ្វើជាសំអាង ហើយលើកឡើងដដែលៗនូវកង្វល់ចម្បងរបស់ខ្លួន ក្នុងការធ្វើយ៉ាងណាឱ្យអាច “ចេញសាលក្រមមួយលើបទចោទមួយចំនួននៃដីកាដោះស្រាយ ក្នុងពេលជនជាប់ចោទ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនរងគ្រោះ នៅរស់រានមានជីវិត”¹²។

១៣. អាស្រ័យហេតុដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ សេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ គឺជាការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបទចោទទាំងអស់ ដែលស្ថិតនៅក្រៅវិសាលភាពសំណុំរឿង ០០២/០២។ ក្នុងកាលៈទេសៈបច្ចុប្បន្ននេះ ការផ្អាកនេះមិនមានការសន្យាច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ថានឹងចាប់ផ្តើមឡើងវិញ ដែលអាចឈានទៅដល់ការចេញសាលក្រមលើអង្គសេចក្តីមួយឡើយ។

១៤. ដូច្នេះ សេចក្តីសម្រេចនេះ បើកផ្លូវឱ្យប្តឹងសាទុក្ខបានភ្លាមៗ ហើយត្រូវធ្វើមោឃភាព ពីព្រោះអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រព្រឹត្តកំហុស ដែលធ្វើឱ្យសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនគ្មានសុពលភាព ហើយបង្កឱ្យមានព្យសនកម្មទៅលើម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ។

¹⁰ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ២៣ និងកថាខណ្ឌ ២៤។
¹¹ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ២៣ និងកថាខណ្ឌ ២៥។
¹² សេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ១៣ កថាខណ្ឌ ២៣ កថាខណ្ឌ ២៧ កថាខណ្ឌ ២៨។

II. ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាស្ត្រ មិនមែនផ្អែកលើផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌

១៥. នៅពេលសម្រេចបំបែកបទចោទសាជាថ្មី ក្នុងសំណុំរឿង ០០២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនបានគោរពច្បាប់ជាធរមាន តាមការប្រកាសរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នោះទេ។ ដូច្នោះ ទង្វើបែបនេះ បង្ហាញថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្រព្រឹត្តកំហុសអង្គច្បាប់ជាច្រើន និងកំហុសស្តែងចេញពីការប្រើឆន្ទានុសិទ្ធិ ដែលបង្កឱ្យមានព្យសនកម្មដល់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ។

១៦. ការអានផ្នែកច្បាប់ជាធរមាននៃសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ¹³ ស្តែងឱ្យឃើញថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនអើពើលើបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ដែលទាមទារយ៉ាងច្បាស់ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ហើយបន្ទាប់មកទៀត ខ្លួនបំភ្លេចចោលបទប្បញ្ញត្តិទូទៅនេះ ក្នុងផ្នែកសំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។

១៧. ជាក់ស្តែង អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានរំលឹកចមកហើយថា “សេចក្តីសម្រេចលើការបំបែកនេះ គឺជាករណីពិសេសចំពោះការជំនុំជម្រះរួមបញ្ចូលគ្នា”¹⁴។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក៏បានរំលឹកផងដែរថា ឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ត្រូវមានព្រំដែនកម្រិត ជាពិសេស ក្នុងសំណុំរឿងធំធេង និងស្មុគស្មាញ ដូចសំណុំរឿង ០០២ នេះ ដែលការបំបែកមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងធំធេង និងខ្លាំងក្លាដោយជៀសពុំរួច ទៅលើភាគី¹⁵។

១៨. លើសពីនេះទៅទៀត អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានផ្តល់សេចក្តីចង្អុលបង្ហាញច្បាស់លាស់ ស្តីពីរបៀបបកស្រាយលក្ខខណ្ឌតម្រូវថាការបំបែកបទចោទ ត្រូវតែផ្អែកលើផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌៖ “ទោះបីជាឆន្ទានុសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្នុងការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី មានភាពទូលំទូលាយយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ចាំបាច់តម្រូវឱ្យបង្ហាញ

¹³ សេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ១៣ និងកថាខណ្ឌ ១៤។
¹⁴ សេចក្តីសម្រេចលើកទីមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E163/5/1/13 កថាខណ្ឌ ៣៣។
¹⁵ សេចក្តីសម្រេចលើកទីមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E163/5/1/13 កថាខណ្ឌ ៤០។

សំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ ដោយលើកឡើងពីអង្គហេតុជាក់ស្តែង ហើយចាំបាច់ត្រូវពន្យល់ពីអានុភាព រួមទៅលើបទចោទទាំងអស់ដែលបានបំបែកនោះ”¹⁶។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក៏បានបញ្ជាក់ រួចមកហើយថា “សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ត្រូវផ្តឹងថ្លែងតុល្យភាពរវាង ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗរបស់ភាគី ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបរវាងគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិ នៃ ការជំនុំជម្រះក្តីតែមួយលើបទចោទទាំងអស់ នៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ធៀបនឹងការជំនុំ ជម្រះច្រើនគុណលើបទចោទដដែល”¹⁷។

១៩. ផ្ទុយទៅវិញ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនបានគោរពលក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវទូទៅនេះទាំងស្រុងនោះទេ ក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ហើយជាពិសេស មិនបានពិចារណាដល់លក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវទូទៅ នេះ ក្នុងផ្នែកសំអាងហេតុរបស់ខ្លួននោះឡើយ។ ជាក់ស្តែង ទោះបីជានៅផ្នែកចុងក្រោយនេះ អង្គ ជំនុំជម្រះ បានពិនិត្យច្បាស់លាស់ជាងមុនទៅលើធាតុផ្សំដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីសម្រេច អំពីឱកាសនៃការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ក៏អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបកស្រាយខុសទៅ លើលក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានកំណត់ ហើយមិនបានទាញផលវិបាក ចេញពីលក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវនោះឡើយ។

II. ក. កំហុសក្នុងការពិចារណារំពឹងស្រនកម្មលើសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ

II. ក. ១. សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានភាពអាចព្យាករណ៍បាន និងសមត្ថភាពភតិយុត្តិ

២០. ក្នុងកថាខណ្ឌ ២៤ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង យល់ឃើញថា ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី មិនប៉ះពាល់ដល់គោលការណ៍នៃភាពអាចព្យាករណ៍បាន

¹⁶ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៣៦ ដែលដកស្រង់សេចក្តីសម្រេចលើកទីមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E163/5/1/13 កថាខណ្ឌ ៣៥ (យើងខ្ញុំជាអ្នកគូសបន្ទាត់ពីក្រោម)។

¹⁷ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៣៧ ដែលយោងលើសេចក្តីសម្រេចលើកទីមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E163/5/1/13 កថាខណ្ឌ ៥០ (យើងខ្ញុំជាអ្នកគូសបន្ទាត់ពីក្រោម)។

និងសច្ចភាពគតិយុត្តិធម៌នោះទេ ដោយហេតុថាខ្លួនបានធ្វើបញ្ជីកថាខណ្ឌពាក់ព័ន្ធ សម្រាប់សំណុំរឿង ០០២/០២ ដែលខ្លួនបានកំណត់វិសាលភាពរួចហើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចាត់ទុក ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នស្រដៀងគ្នានឹងស្ថានភាពដែលកើតមាន ក្នុងពេលបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី លើកមុនដែរ ហើយខ្លួនផ្អែកជាមូលដ្ឋានលើសេចក្តីសម្រេចមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដែលអះអាងថាកង្វល់របស់មេធាវីការពារក្តីមិនអាចយកជាការបានទេ ចាប់ពីពេលការបំបែកកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានប្រកាសសាជាថ្មី រួចបញ្ជាក់ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូង បន្ថែមទៀតថា ភាគីមានឱកាសគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការពិនិត្យភ័ស្តុតាងក្នុងសំណុំរឿង និងលើកឡើងនូវការជំទាស់ អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “យល់ឃើញ ថាការចេញសេចក្តីសម្រេចលើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលកំណត់ច្បាស់អំពីវិសាលភាព នៃដំណាក់កាលបន្ទាប់នៃការជំនុំជម្រះក្តី ជាការជូនដំណឹងដល់ជនជាប់ចោទអំពីការចោទប្រកាន់ នានាប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេបានចូលរួមក្នុងការរៀបចំការការពារខ្លួន”។ ទទ្ទឹករណីនេះរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ខុសទាំងស្រុង។

II. ក.១.១. ភាពមិនអាចព្យាករណ៍បាន និងអសមត្ថភាពគតិយុត្តិធម៌កំពូលនៃបទចោទទាំងមូល

២១. នៅរៀងរាល់ពេលបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនដែលកំណត់ វិសាលភាពផ្សេង ក្រៅពីវិសាលភាពនៃដំណាក់កាលបន្ទាប់តែមួយវគ្គ។ ទោះជាយ៉ាងណា អង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូល បានរំពូកដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងថា នៅពេលបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិ វិធី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវកំណត់វិសាលភាពនៃដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់ទៀត ដោយផ្តល់ ជា “ផែនការច្បាស់លាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការជំនុំជម្រះក្តីវគ្គក្រោយ” បន្តពីការជំនុំជម្រះក្តីដែលបាន កំណត់វិសាលភាពរួចហើយ¹⁸។ ជាការពិត អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានទទួលបណ្តឹងឱ្យជំនុំ ជម្រះលើបទចោទទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និងមានកាតព្វកិច្ចជំនុំ ជម្រះឱ្យអស់បទចោទ¹⁹ ហើយជនជាប់ចោទត្រូវដឹងថា តើខ្លួននឹងត្រូវជំនុំជម្រះលើបទចោទទាំង អស់ដែលមាននៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ឬក៏យ៉ាងណា និងថាតើខ្លួននឹងត្រូវជំនុំជម្រះលើ

¹⁸ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ២៤។
¹⁹ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៦២ កំណត់សម្គាល់ជើងទំព័រ ១៧៦។

បទចោទទាំងអស់ តាមរបៀបណា។ ព័ត៌មានទាំងនេះ មានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើការ ត្រៀមរៀបចំការពារខ្លួនជាទូទៅ ទាំងខាងសម្ភារៈ និងយុទ្ធសាស្ត្រ។ ដូច្នោះ ការកំណត់វិសាលភាព នៃដំណាក់កាលបន្ទាប់តែមួយវគ្គ ដោយទុកឱ្យដំណាក់កាលផ្សេងទៀតស្ថិតក្នុងភាពស្រពេច ស្រពិល និងទុកទ្វារឱ្យនៅចំហដើម្បីទទួលយកគ្រប់លទ្ធភាពបែបនេះ មិនទាន់ជាការគោរព គោលការណ៍មូលដ្ឋានទាំងនេះនោះទេ ហើយរុញច្រានភាគីឱ្យធ្លាក់ទៅក្នុងអន្លង់នៃភាពមិនអាច ព្យាករណ៍បាន និងអសមត្ថភាពទាំងស្រុង។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានរំពឹងថា៖ “អាទិភាពនៃ ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ត្រូវបានវាយតម្លៃ ទាក់ទិនទៅនឹងបទចោទទាំងមូលដែលបាន កំណត់ មិនមែនគ្រាន់តែផ្អែកតែមួយនោះឡើយ។ ដូច្នោះ នៅពេលចេញដីកាបំបែកកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធី លក្ខណៈទាំងស្រុងនៃបទចោទដែលដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ត្រូវ បានដោះស្រាយ ហើយពុំមាននីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលចែងអំពីសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះបានឆាប់ រហ័ស និងគោលការណ៍នៃប្រសិទ្ធភាព អនុញ្ញាតឱ្យទុកផ្នែកដែលត្រូវបានបំបែកចោលមិនដោះ ស្រាយនោះទេ”²⁰។

២២. ម្យ៉ាងវិញទៀត អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបកស្រាយខុសនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូល ទៅលើទង្វើករណីរបស់មេធាវីការពារក្តី ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។ ជាក់ ស្តែង ពេលនោះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានសម្រេចលើបញ្ហាឃុំខ្លួនលោក ខៀវ សំផន បណ្តោះអាសន្ន ភ្ជាប់នឹងការចោទប្រកាន់ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។ ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូល យល់ឃើញថា ភាពអាចព្យាករណ៍បាន និងសមត្ថភាពគតិយុត្តិ ត្រូវបានស្តារឡើង វិញ ដោយសារតែការប្រកាសបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី និងការបញ្ជាក់ក្នុងបណ្តឹង សាទុក្ខ ក៏ដោយ ក៏វាគឺជា “ភាពអាចព្យាករណ៍បាន និងសមត្ថភាពគតិយុត្តិ នៅពេលបញ្ចប់កិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី និងសាលក្រម ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១”²¹។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានបញ្ជាក់ថា “បញ្ហានៃការឃុំខ្លួនលោក ខៀវ សំផន ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ០០២/០២ និងការ

²⁰ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៤៣។
²¹ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទៅលើសំណើសុំដោះលែង លោក ខៀវ សំផន ឱ្យនៅក្រៅឃុំជាបន្ទាន់ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E275/2/3 (“សេចក្តីសម្រេចរបស់ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលលើការឃុំខ្លួន E275/2/3”) កថាខណ្ឌ ៥២ (យើងខ្ញុំជាអ្នកគូសបន្ទាត់ពីក្រោម)។

ជំនុំជម្រះក្តីជាបន្តបន្ទាប់ទៀត ប្រសិនបើមាន នឹងតម្រូវឱ្យមានយុត្តិកម្ម និងការត្រួតពិនិត្យថ្មី”²²។ ជាក់ស្តែង អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល យល់ឃើញថា ភាពស្ងៀមស្ងាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចំពោះបទចោទដែលមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ “ធ្វើយុត្តិកម្មសម្រាប់ការបន្តឃុំខ្លួន លោកខៀវ សំផន កាន់តែមានតិចទៅៗ ទាក់ទងទៅនឹងបទចោទទាំងនោះ”²³។

២៣. ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនអាចយកសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមកប្រើប្រាស់ ហើយខ្លួនបែរជានៅស្ងៀមមិនអើពើលើជោគសាសនានៃបទចោទ ដែលមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ នោះទេ។ ទង្វើបែបនេះ គឺជាការប្រព្រឹត្តកំហុសអង្គច្បាប់ និងជាការរំលោភលើគោលការណ៍នៃភាពអាចព្យាករណ៍បាន និងសច្ចភាពគតិយុត្តិ។

II.ក.១.២. ភាពមិនអាចព្យាករណ៍បាន និងអសមត្ថភាពគតិយុត្តិ ពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីវិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះក្តី

២៤. លើសពីនេះទៅទៀត មិនមែនដោយសារភាគីបានទទួលបញ្ជីកថាខណ្ឌនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និងមានលទ្ធភាព (តែលើក្រដាស²⁴) ពិនិត្យធាតុផ្សំភស្តុតាង និងធ្វើការជំទាស់ បានន័យថា ភាគីត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីវិសាលភាពច្បាស់លាស់នៃវគ្គជំនុំជម្រះក្តីដំបូងទាំងពីរ ដែលកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះ នោះទេ។

២៥. ជាក់ស្តែង បញ្ជីកថាខណ្ឌនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២/០១ និងការផ្តល់លទ្ធភាពធ្វើការជំទាស់លើធាតុផ្សំភស្តុតាង មិនបានបញ្ចៀសបញ្ហាលំបាក និងសំណើសុំសេចក្តីបំភ្លឺជាច្រើនអំពីសំណាក់ភាគី លើការបង្ហាញភស្តុតាង និងការជ្រើសរើសឯកសារដែលត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ និងពិចារណា សម្រាប់កំណត់បញ្ចូលទៅក្នុងប្រភេទសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម និង

²² សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលលើការឃុំខ្លួន E275/2/3 កថាខណ្ឌ ៥១។
²³ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលលើការឃុំខ្លួន E275/2/3 កថាខណ្ឌ ៤៩, សូមមើលផងដែរ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៧២។
²⁴ សំណើបន្ទាន់របស់មេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន សុំឱ្យបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីភ្លាម ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E275/2/1/1 (“សំណើសុំបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីភ្លាម E275/2/1/1”) កថាខណ្ឌ ៧៨-៩១។

ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ។ ម៉្យាងទៀត បញ្ហាទាំងនេះ នៅតែមិនទាន់បានដោះស្រាយនៅឡើយ²⁵ ។

២៦. បន្ថែមលើនេះទៀត បញ្ជីកថាខណ្ឌនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២/០២ ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ បង្ហាញឱ្យឃើញថាបទពិសោធន៍លំបាក ជួបប្រទះ កាលពីសំណុំរឿង ០០២/០១ នឹងកើតមានឡើងជាថ្មី ហើយនឹងប្រាកដជាលំបាកជាងមុន ដោយសារភាពច្រំដែលនៃការជំនុំជម្រះក្តីទាំងពីរនេះ។ ជាក់ស្តែង អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជូនកថាខណ្ឌមួយចំនួនដែលមាននៅក្នុងវិសាលភាពសំណុំរឿង ០០២/០១ ទៅក្នុងសំណុំរឿង០០២/០២ ដោយមូលហេតុថាបញ្ហាមួយចំនួន “អាចមិនទាន់ត្រូវបានពិនិត្យ ដោយពេញលេញ នៅក្នុងការជំនុំជម្រះវគ្គមួយ (...) ពីព្រោះថាវិសាលភាពនៃវគ្គជំនុំជម្រះនេះមានកម្រិត ហើយបញ្ហាទាំងនេះ អាចមានភាពពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងបរិបទនៃការជំនុំជម្រះសេចក្តីវគ្គពីរដែរ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ផ្នែកទាំងនេះនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ត្រូវបានបញ្ជូនយ៉ាងច្បាស់ក្រឡេកទៅក្នុងវិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះសេចក្តីវគ្គពីរនេះ (...) ដោយហេតុថាផ្នែកទាំងនេះមានអង្គហេតុចោទប្រកាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង០០២/០២ ដែលមិនធ្លាប់ត្រូវបានពិនិត្យពីមុនទាំងស្រុង ឬ មិនត្រូវបានពិនិត្យពេញលេញ”²⁶ ។

២៧. ការអនុវត្តបែបនេះ នឹងបង្កឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់ និង បញ្ហាលំបាក និងការយឺតយ៉ាវថែមទៀត ក្នុងការដឹកនាំសវនាការ។

II.ក.១.៣. ភាពមិនអចេញការណ៍ធាន និងអសមត្ថភាពភតិយុត្តិធម៌នៃដំណើរការនីតិវិធីដែលកើតចេញពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

²⁵ សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន ពាក់ព័ន្ធនឹងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២ ឯកសារ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E301/5/2 (“សេចក្តីសន្និដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២ E301/5/2”) កថាខណ្ឌ ៩-១២ និងសេចក្តីយោងដែលបានដកស្រង់, សំណើសុំបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីភ្លាម E275/2/1/1 និងសេចក្តីបន្ថែម ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E275/2/1/3។

²⁶ សេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៤២។

២៨. ម៉្យាងវិញទៀត ដោយបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី និងដោយចេញសេចក្តីសម្រេចមួយ ចំនួនមិនសូវច្បាស់លាស់ និងចម្រងចម្រាស់ អង្គជំនុំជម្រះរុញច្រានភាគីទៅក្នុងភាពមិនអាចព្យាករ បាន និងអសមត្ថភាពគតិយុត្តិ ពាក់ព័ន្ធនឹងក្របខណ្ឌនីតិវិធីនៃសំណុំរឿង ០០២ ទាំងមូលតែម្តង។

២៩. ជាក់ស្តែង អង្គជំនុំជម្រះ អះអាងថ្មីៗនេះថា វគ្គជំនុំជម្រះអង្គនេះដោយដឹកនាំបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិ វិធី មិនមែនជាសំណុំរឿងដាច់ដោយឡែកនោះទេ ប៉ុន្តែ ជា “វគ្គ” ឬ “ផ្នែក” ជាបន្តបន្ទាប់របស់ សំណុំរឿងតែមួយ²⁷។ ក៏ប៉ុន្តែ ទន្ទឹមនឹងនេះ អង្គជំនុំជម្រះ បានចេញសេចក្តីសម្រេចផ្ទុយពីការអះ អាងនេះ។ ភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នានេះ ជះឥទ្ធិពលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើការដឹកនាំ និងការកំណត់ពេល វេលានីតិវិធី។

៣០. នៅកថាខណ្ឌ ២៣ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អង្គជំនុំជម្រះពន្យល់ថា ដូចដែលខ្លួន បានបញ្ជាក់ “តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមបើកសវនាការ ការជំនុំជម្រះវគ្គមួយនេះ នឹងយកមកធ្វើជា មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការពិនិត្យពិស្តារបន្ថែមទៀតលើការចោទប្រកាន់នានា និងអង្គហេតុនៅសេស សល់ ដែលចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ ក្នុងពេលជំនុំជម្រះវគ្គក្រោយៗ”។ អង្គជំនុំជម្រះ បានបន្ថែមថា “ខ្លួនបានបញ្ជាក់ថា ធាតុផ្សំភស្តុតាងដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យពិភាក្សាដេញដោលចំពោះ មុខអង្គជំនុំជម្រះរួចហើយ នឹងត្រូវចាត់ទុកថាត្រូវបានដាក់ឱ្យពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខអង្គជំនុំ ជម្រះក្នុងសំណុំរឿង០០២/០២ ដែរ”។ បើតាមអង្គជំនុំជម្រះ ការធ្វើបែបនេះ អាចធ្វើឱ្យយើង ចៀសផុតពីភាពច្រំដែលនៃនីតិវិធី “ដែលស្តីពេលវេលាយ៉ាងវែង និងតម្រូវឱ្យចំណាយធនធានយ៉ាង រហ័ស” ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះវគ្គមួយ។

៣១. ក៏ប៉ុន្តែ ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះពិតជាបានប្រកាសតាំងពីឆ្នាំ ២០១១ អំពីចេតនារបស់ខ្លួនក្នុងការ យកការជំនុំជម្រះវគ្គមួយនេះជា “មូលដ្ឋានគ្រឹះទូទៅ” សម្រាប់វគ្គជំនុំជម្រះក្រោយៗទៀត ក៏ដោយ ក៏ខ្លួនមិនដែលបានពន្យល់ថា តើចេតនាចង់យកការជំនុំជម្រះវគ្គមួយជា “មូលដ្ឋានគ្រឹះទូទៅ” នេះ មានន័យជាក់លាក់យ៉ាងដូចម្តេច ហើយក៏មិនដែលពន្យល់អំពីផលវិបាកនៃការអះអាងនេះលើនីតិ

²⁷ ការបញ្ជាក់បន្តិចទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ភ័ស្តុតាង និងនីតិវិធីដើម្បីកោះហៅសាក្សី ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងអ្នកជំនាញ សាជាថ្មីឡើងវិញពីសំណុំរឿង ០០២/០១ សម្រាប់សំណុំរឿង ០០២/០២ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E302/5 (“អនុស្សរណៈ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ E302/5”) កថាខណ្ឌ ៥។

វិធីដែរ (គឺមានតែការពន្យល់ថាសេចក្តីសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានតបរបស់ភាគីត្រូវតែផ្តោតទៅលើការចោទប្រកាន់ទាំងអស់ ដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះតែម្តង)²⁸។ គឺនៅខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១០១៤ នេះហើយទេ ដែលអង្គជំនុំជម្រះបានឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ថាធាតុផ្សំភស្តុតាងដែលត្រូវបានទទួលយកក្នុងការជំនុំជម្រះវគ្គមួយ និងយកមកប្រើជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់វគ្គជំនុំជម្រះក្រោយៗទៀត ហើយតាមរយៈនេះ វាត្រូវបានទទួលយកដោយស្វ័យប្រវត្តិ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ដោយមិនចាំបាច់បញ្ជាក់បន្ថែមទៀតទេ²⁹។ ក៏ប៉ុន្តែ នៅត្រង់កថាខណ្ឌ ៤៦ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះបានបង្គាប់ភាគីឱ្យដាក់បញ្ជីឈ្មោះសាក្សី និងឯកសារ ដែលពួកគេចង់ឱ្យដាក់បញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ។ ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទ និងរបៀបដាក់បញ្ជីទាំងនេះ អង្គជំនុំជម្រះបានបង្គាប់ឱ្យភាគីបញ្ចូលធាតុផ្សំភស្តុតាង ដែលខ្លួនបានទទួលរួចស្រេចទៅហើយនៅក្នុងការជំនុំជម្រះវគ្គ២នេះ³⁰ ។ ភាពច្រំដែលនៃនីតិវិធីនេះ ដែលស្ថិតពេលវេលាយ៉ាងវែង និងតម្រូវឱ្យចំណាយធនធានយ៉ាងច្រើន ពិបាកយល់ និងស្រពេចស្រពិល ប្រសិនបើយើងត្រូវចាត់ទុកថាវគ្គជំនុំជម្រះដែលត្រូវបានបំបែក មិនមែនជាសំណុំរឿងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

៣២. ភាពផ្ទុយគ្នារវាង “ការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”³¹ ជារួមបន្តបន្ទាប់នៃសំណុំរឿងតែមួយ ដែលអង្គជំនុំជម្រះបានលើកឡើងថ្មីៗនេះ និងភាពច្រំដែលនៃដំណាក់កាលនីតិវិធី សម្រាប់សំណុំរឿងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា³² កាន់តែស្តែងឡើងយ៉ាងច្បាស់ទៅទៀត តាមរយៈការបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់បញ្ជីរួម

²⁸ ចម្លើយរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន ទៅនឹង “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាស្តីពីការប្រើប្រាស់ភ័ស្តុតាង និងនីតិវិធីក្នុងការកោះហៅសាក្សីជាថ្មីពីសំណុំរឿង ០០២/០១ ទៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២” ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E302/1 (“ចម្លើយ E302/1”) កថាខណ្ឌ ២០-២២, សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន ស្តីពីភាពចាំបាច់ក្នុងការរង់ចាំសាលក្រមស្ថាពរនៃសំណុំរឿង ០០២/០១ មុននឹងចាប់ផ្តើមសំណុំរឿង ០០២/០២ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E301/5/5 (“សេចក្តីសន្និដ្ឋានស្តីពីភាពចាំបាច់ក្នុងការរង់ចាំសាលក្រមស្ថាពរ E301/5/5”) កថាខណ្ឌ ៣៤-៣៦។

²⁹ អនុស្សរណៈ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ E302/5 កថាខណ្ឌ ៧។

³⁰ ដីកាបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់សម្ភារៈដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ដើម្បីរៀបចំសវនាការ ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E305 (“ដីកា E305”) កថាខណ្ឌ ១១ និងកំណត់សម្គាល់ជើងទំព័រ ១២។

³¹ អនុស្សរណៈ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ E302/5 កថាខណ្ឌ ៧។

³² ចម្លើយ E302/1 កថាខណ្ឌ ៦-១៧ និងកថាខណ្ឌ ៣០-៣២។

នៃអង្គហេតុព្រមព្រៀងគ្នា ស្របតាមវិធាន ៨០(៣)(ង) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង³³។ ភាពផ្ទុយគ្នានេះ កាន់តែជាក់ស្តែងថែមទៀត តាមរយៈការគ្រោងរៀបចំសវនាការបឋម³⁴ ដែលជាកិច្ចបើកការជំនុំជម្រះអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង³⁵។

៣៣. ការមិនបញ្ជាក់បំភ្លឺ និងមិនពន្យល់អំពីសញ្ញាណ “មូលដ្ឋានគ្រឹះទូទៅ” ដែលតាមរយៈសញ្ញាណនេះ អង្គជំនុំជម្រះផ្តល់អំណះអំណាងពីភាពចាំបាច់នៃនីតិវិធីដ៏មានប្រសិទ្ធភាព និងឆាប់រហ័ស បង្កឱ្យមានព្យសនកម្ម ពីព្រោះសញ្ញាណនេះ មានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរទៅលើការត្រៀមលក្ខណៈរបស់ភាគីការពារក្តី។ ភាគីការពារក្តី ត្រូវតែដឹងថា តើអង្គជំនុំជម្រះចង់ប្រើការជំនុំជម្រះវគ្គមួយ ជា “មូលដ្ឋានគ្រឹះទូទៅ” សម្រាប់វគ្គជំនុំជម្រះក្រោយៗទៀត តាមរបៀបណាដោយជាក់លាក់ ដើម្បីឱ្យខ្លួនអាចត្រៀមវគ្គជំនុំជម្រះទាំងនេះ ទៅតាមមូលដ្ឋានគ្រឹះនេះ។ ឥឡូវនេះ ភាគីការពារក្តី មិនដឹងរឿងនេះសោះ។

៣៤. ម្យ៉ាងវិញទៀត បើតាមការយល់ឃើញរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ សញ្ញាណ “មូលដ្ឋានគ្រឹះទូទៅ” នេះ ជាមូលហេតុដែលធ្វើឱ្យការជំនុំជម្រះវគ្គពីរ មិនអាចចាប់ផ្តើមបាន មុនពេលចេញសាលក្រមស្ថាពរនៃការជំនុំជម្រះវគ្គមួយ³⁶។ អង្គជំនុំជម្រះ បានបដិសេធភាពមិនអាចទៅរួចនេះ ក៏ប៉ុន្តែ ខ្លួននៅស្ងៀមស្ងាត់មិនពន្យល់អំពីសញ្ញាណនេះ³⁷។

³³ ដីកា E305 កថាខណ្ឌ ៩។

³⁴ ផែនការការងាររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២/០២ និងការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ឯកសារនាពេលខាងមុខ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E301/5 (“ផែនការការងារ E301/5”) កថាខណ្ឌ ៨, សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៤៦, ដីកា E305 កថាខណ្ឌ ១៥។

³⁵ វិធានផ្ទៃក្នុង វិធាន ៨០ សួន (១)៖ “ការជម្រះសេចក្តីចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងសវនាការបឋម”។

³⁶ សេចក្តីសន្និដ្ឋានស្តីពីភាពចាំបាច់ក្នុងការរង់ចាំសាលក្រមស្ថាពរ E301/5/5, ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ១១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E1/239.1 ទំព័រ ២២ បន្ទាត់ ១១ ដល់ទំព័រ ២៦ បន្ទាត់ ២៥ (ចន្លោះម៉ោង [10.16.44] ដល់ម៉ោង [10.34.04])។

³⁷ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ ខៀវ សំផន សុំពន្យារពេលការចាប់ផ្តើមសវនាការលើសំណុំរឿង ០០២/០២ រហូតដល់មានសាលក្រមស្ថាពរលើសំណុំរឿង ០០២/០១ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារ E301/5/5/1 (“សេចក្តីសម្រេចលើការរង់ចាំសាលក្រមស្ថាពរ E301/5/5/1”)។

៣៥. ដោយមិនពន្យល់ឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងទុកឲ្យមានភាពសម្រុងសម្រាស់ អង្គជំនុំជម្រះ ធ្វើឲ្យភាគី កាន់តែមិនមានភាពច្បាស់លាស់ខ្លាំងឡើងៗ ផ្នែកច្បាប់ និងនីតិវិធី។

II. ក. ២. សិទ្ធិទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវហួសហេតុ

៣៦. នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ^{៣៨} អង្គជំនុំជម្រះ យល់ឃើញថាការបំបែកកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីនេះ មិនបណ្តាលឲ្យមានការយឺតយ៉ាវដោយគ្មានមូលហេតុ និងមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ ទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្នុងរយៈពេលសមស្របរបស់ជនជាប់ចោទឡើយ។ ក៏ប៉ុន្តែ មុននឹងឈាន ដល់ការចេញសេចក្តីសន្និដ្ឋានបែបនេះ អង្គជំនុំជម្រះ បកស្រាយខុសជាថ្មីទៀត នូវយុត្តិសាស្ត្រ របស់តុលាការកំពូល និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ។ លើសពីនេះទៀត អង្គជំនុំ ជម្រះ បានគិតពិចារណាលើធាតុផ្សំមិនពាក់ព័ន្ធ និងយល់ច្រឡំអំពីអ្វីដែលត្រូវយកជាបទពិសោធដ៏ សំណុំរឿង ០០២។

II. ក. ២. ១. ការបកស្រាយយុត្តិសាស្ត្រខុស

៣៧. ជាបឋម ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ សូមកត់សម្គាល់ថាអង្គជំនុំជម្រះបានយល់ច្រឡំអំពីសេចក្តីសន្និដ្ឋាន នានារបស់ខ្លួន^{៣៩}។ ផ្ទុយពីអ្វីដែលអង្គជំនុំជម្រះបានលើកឡើងនៅកថាខណ្ឌ ១៩ នៃសេចក្តីសម្រេច រងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ មិនធ្លាប់បាននិយាយថាតុលាការកំពូលចាត់ទុកថាការ បំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នឹងបណ្តាលឲ្យនីតិវិធីមានរយៈពេលវែងជាងនីតិវិធីនៃសំណុំរឿងតែ មួយ ដោយច្រៀសមិនរួច នោះទេ។ តាមពិត ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ គ្រាន់តែដកស្រង់សម្តីរបស់ តុលាការកំពូល ដែលបានរំលឹកអំពីធាតុផ្សំភស្តុតាង ដែលត្រូវបានយកមកគិតពិចារណាក្នុង យុត្តិសាស្ត្រ និងដែលបានកត់សម្គាល់ថាចៅក្រម (នៃតុលាការផ្សេងៗទៀត គឺមិនមែនចៅក្រមនៃ តុលាការកំពូលទេ) ធ្លាប់បានយល់ឃើញថាអង្គជំនុំជម្រះពីរបន្តបន្ទាប់គ្នា ត្រូវតែសុំពេលច្រើនជាង ការជំនុំជម្រះរឿងក្តីតែមួយ ដោយច្រៀសមិនរួច^{៤០}។

³⁸ សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ១៨-២៣។
³⁹ សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ១៩ និងកំណត់សម្គាល់ជើងទំព័រ ៥២។
⁴⁰ សេចក្តីសន្និដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២ E301/5/2 កថាខណ្ឌ ៥ និងកថាខណ្ឌ ៦។

៣៨. នៅកថាខណ្ឌ ១៩ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អង្គជំនុំជម្រះអះអាងថា “យោងទៅតាម ចំនួនអង្គហេតុដ៏ច្រើនលើសលប់ ដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះទាំង ៧៧៩ ទំព័រ គ្មានអ្វីអាចកាត់បន្ថយរយៈពេលនីតិវិធីនៃសំណុំរឿង ០០២ នោះទេ”។ វាប្រាកដណាស់។ ប៉ុន្តែ អង្គជំនុំជម្រះ មិនបានពិចារណាឱ្យបានច្បាស់លាស់ថាតើ បើធ្វើការជំនុំជម្រះជាន់គ្នាបន្តបន្ទាប់ រយៈពេលនីតិវិធីចាំបាច់សម្រាប់ពិនិត្យអ្វីដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុង ៧៧៩ ទំព័រនេះ អាចរៀនជាង រយៈពេលនីតិវិធីនៃការជំនុំជម្រះរឿងក្តីតែមួយនោះទេ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏មិនដែលធ្វើការប្រៀប ធៀបរយៈពេលនីតិវិធីតាមការទាមទារនោះដែរ⁴¹ (ចូរមើលក្នុងផ្នែក II.១)។

៣៩. ផ្ទុយទៅវិញ អង្គជំនុំជម្រះបែរជាបានត្រឹមតែបកស្រាយខុសនូវយុត្តិសាស្ត្រពីរដែលតុលាការកំពូល បានដកស្រង់ និងយល់ឃើញខុសថា “មិនប្រាកដថាកង្វល់អំពីសិទ្ធិជនជាប់ចោទរបស់អង្គជំនុំ ជម្រះទាំងពីរ [...]”⁴² នៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី អាច យកមកអនុវត្តបានចំពោះការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជាយថាហេតុ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នោះទេ”⁴³។

៤០. នៅកថាខណ្ឌ ២០ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អង្គជំនុំជម្រះអះអាងថានៅក្នុងរឿងក្តី Milosevic “អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានយល់ឃើញថាការជំនុំជម្រះជាពីរគ្នាបន្តបន្ទាប់គ្នា ទំនងជាពិបាកខ្លាំងណាស់ចំពោះ Milosevic ពីព្រោះគាត់ការពារក្តីដោយខ្លួនឯង”។ ប៉ុន្តែ ជនជាប់ ចោទនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ មិនដូចនឹងករណី Milosevic ទេ។

៤១. ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងសំណុំរឿង Milosevic អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានធ្វើយុត្តិកម្មលើការច្របាច់ រឿងក្តីបញ្ចូលគ្នា ដោយទទួលស្គាល់ថាវា “ច្បាស់ណាស់” ការជំនុំជម្រះរឿងក្តីរួមបញ្ចូលគ្នាមួយ

⁴¹ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៣៧។
⁴² បើតាមសំណើជាភាសាបារាំង៖ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទាំងពីរបស់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេស យូហ្គោស្លាវី”, បើតាមសំណើជាភាសាអង់គ្លេស៖ “អង្គជំនុំជម្រះរបស់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេស យូហ្គោស្លាវី”។
⁴³ សេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ២០។

“ពិតជាទាមទារពេលវេលាវែង និងមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ”⁴⁴។ ក៏ប៉ុន្តែ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូល មិនបានយកការលំបាកខ្លាំងរបស់ជនជាប់ចោទ ដោយសារគាត់គ្មានមេធាវី មកធ្វើជាមូល ហេតុនៃការច្របាច់រឿងក្តីបញ្ចូលគ្នា នោះទេ។ ជាបឋម អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានធ្វើការ ប្រៀបធៀប ជាលក្ខណៈទូទៅ អំពីការលំបាកនៃការជំនុំជម្រះរឿងក្តីច្របាច់បញ្ចូលគ្នាតែមួយ និងការលំបាកនៃការជំនុំជម្រះរឿងក្តីពីរបន្តបន្ទាប់គ្នា។ “ការជំនុំជម្រះរឿងក្តីពីរបន្តបន្ទាប់គ្នានេះ ត្រូវការពេលវេលាវែងជាងការជំនុំជម្រះរឿងក្តីច្របាច់បញ្ចូលតែមួយ ដោយច្រើនមិនរួច”⁴⁵។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ការជំនុំជម្រះក្តីនៅតែមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ ចំពោះករណីទាំងពីរ ពីព្រោះដំណើរការនីតិវិធីត្រូវការពេលវេលាវែង។ ភាគីលំបាកដូចគ្នា ប៉ុន្តែការជំនុំជម្រះរឿងក្តី ច្របាច់បញ្ចូលតែមួយនេះ ត្រូវបានជ្រើសយក ដោយសារវាស្មើពេលតិចជាង គឺមិនមែនដោយសារ ជនជាប់ចោទមិនមានមេធាវីនោះទេ៖

“ដោយហេតុថាការចាំបាច់បានស្តែងឡើងក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះរឿងក្តីទាំងពីរដែលបានប្រព្រឹត្ត ទៅជាយូរឆ្នាំនៅតុលាការ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងត្រូវផ្អាកសវនាការម្តងម្កាល ដើម្បីឱ្យភាគី សម្រាកប្រមូលភស្តុតាង និងតាមតម្រូវការ ដើម្បីឱ្យជនជាប់ចោទដែលមិនត្រូវការជំនួយការពីមេធាវី មានពេលសម្រាក ដោយហេតុថាការងារការពារក្តីខ្លួនមានទំហំធំធេង។ ការសម្រេចចិត្តរបស់ជន ជាប់ចោទក្នុងការមិនយកមេធាវីការពារក្តី មិនត្រូវយកមកប្រើប្រាស់នឹងតុលាការទេ”⁴⁶។

៤២. ម៉្យាងទៀត វាមិនមែនឥតប្រយោជន៍នោះទេក្នុងការបញ្ជាក់ថា ក្នុងរឿងក្តីនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូល បានសម្រេចជ្រើសរើសយកការច្របាច់រឿងក្តីបញ្ចូលគ្នា ដែលបណ្តាលឱ្យការជំនុំជម្រះ ក្តីមានរយៈពេលវែង និងមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ ដោយបាននិយាយសង្កត់ទៅលើទំនួលខុសត្រូវធ្ងន់ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការធ្វើយ៉ាងណាចៀសវាងកុំដាក់បន្ទុកការងារធ្ងន់ហួសហេតុពេកលើអង្គជំនុំ ជម្រះ ក៏ដូចជាទៅលើភាគីការពារក្តី ក្នុងការធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យដាក់ឯកសារឥតប្រយោជន៍គ្មានភាព ពាក់ព័ន្ធ និងទៅលើករណីយកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្នុងការធានាឱ្យបាននូវការជំនុំ

⁴⁴ រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Slobodan Milosevic រឿងក្តីលេខ IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 និង IT-01-51-AR73 សំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងបន្ទាន់បង្ខំរបស់រដ្ឋអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងការបដិសេធពាក្យសុំបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០២ (“សេចក្តីសម្រេច Milosevic”) កថាខណ្ឌ ២៥។

⁴⁵ សេចក្តីសម្រេច Milosevic កថាខណ្ឌ ២៧។

⁴⁶ សេចក្តីសម្រេច Milosevic កថាខណ្ឌ ២៧។

ជម្រះមួយដែលអាចគ្រប់គ្រងបានតាមតែអាចធ្វើទៅបាន តាមរយៈសិទ្ធិអំណាចដែលបានផ្តល់ជូន ដោយវិធានផ្ទៃក្នុង^{៤៧}។

៤៣. នៅកថាខណ្ឌ ២១ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អង្គជំនុំជម្រះលើកឡើងថា នៅក្នុងរឿង ក្តី Mladic អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានយល់ឃើញថាការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងការ ដឹកនាំសវនាការនៃការជំនុំជម្រះក្តីទាំងពីរ បង្កព្យសនកម្មដល់ជនជាប់ចោទ ពីព្រោះការដែលគិតគូរ អំពីបញ្ហារៀបចំសវនាការ ក្នុងរឿងក្តីមួយ ក្នុងពេលតែមួយ ជាមួយនឹងការចូលរួមក្នុងការជំនុំ ជម្រះនៅសាលាដំបូង ឬតុលាការកំពូលក្នុងរឿងក្តីមួយទៀត អាចធ្វើឱ្យបន្ទុកការងារធ្ងន់ធ្ងរហួស កម្លាំង។ អង្គជំនុំជម្រះបានបន្ថែមថា ចៅក្រមនៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីត ប្រទេសយូហ្គោស្លាវី យល់ឃើញថាការចាំបាច់ក្នុងការសម្របសម្រួលមេធាវីការពារក្តីពីក្រុម ដើម្បីតំណាងឱ្យជនជាប់ចោទតែមួយ កាន់តែធ្វើឱ្យការត្រៀមលក្ខណៈការពារក្តីកាន់តែលំបាកទៅ ទៀត។ បើតាមអង្គជំនុំជម្រះ ការពិចារណាបែបនេះ មិនអាចយកមកអនុវត្តក្នុងសំណុំរឿង ០០២ បានទេ ពីព្រោះ “បញ្ហាមុនពេលជំនុំជម្រះជាច្រើនត្រូវបានសម្រេចរួចហើយ” ហើយលើសពីនេះ ទៅទៀត ជនជាប់ចោទទាំងអស់សុទ្ធតែតំណាងដោយមេធាវីតែមួយក្រុម។ ដូច្នោះ មិនត្រូវការ សម្របសម្រួលមេធាវីពីក្រុមដាច់ពីគ្នានោះទេ។

៤៤. ផ្ទុយទៅវិញ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានខកខានក្នុងការបង្ហាញថា ក្នុងរឿងក្តី Mladic ចៅក្រម របស់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី យល់ឃើញជាពិសេសថា៖ “ការចែករំលែកពេលវេលា និងការយកចិត្តទុកដាក់ដែលចាំបាច់សម្រាប់ជនជាប់ចោទ ក្នុងការចូល រួមការការពារខ្លួនក្នុងសំណុំរឿងទាំងពីរ ធ្វើឱ្យការចូលរួមរបស់គាត់មិនសូវមានប្រសិទ្ធិភាព ហើយ អាចបណ្តាលឱ្យមានភាពយឺតយ៉ាវលើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី សម្រាប់ការជំនុំជម្រះទាំងពីរផងដែរ”^{៤៨}។ សច្ចភាពនេះ ពិតជាត្រឹមត្រូវក្នុងករណីដំណើរការនីតិវិធីជាច្រើនក្នុងពេលតែមួយ ទោះបីជា ដំណើរការនីតិវិធីទាំងនោះប្រព្រឹត្តទៅបែបណាក៏ដោយ ហើយសច្ចភាពនេះរឹតតែសមស្របនៅក្នុង

⁴⁷ សេចក្តីសម្រេច Milosevic កថាខណ្ឌ ២៥-២៦។

⁴⁸ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Ratko Mladic សំណុំរឿងលេខ IT-09-92-PT សេចក្តីសម្រេចលើសារណារួមរបស់រដ្ឋអាជ្ញា ក្នុង ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ដីការបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដើម្បីធ្វើការជំនុំជម្រះដាច់ពីគ្នា និងដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មលើ ដីការបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ (“សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Mladic”) កថាខណ្ឌ ៣១។

សំណុំរឿង ០០២ ដោយហេតុថាជនជាប់ចោទទាំងពីររូប ម្នាក់មានអាយុ ៨៣ ឆ្នាំ និងម្នាក់ទៀត មានអាយុ ៨៧ ឆ្នាំ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ទោះបីជាបញ្ហាមួយចំនួនមុនការចាប់ផ្តើមការជំនុំជម្រះ ត្រូវ បានសម្រេចក៏ដោយក្តី ក៏បញ្ហានៅមិនទាន់បានដោះស្រាយទាំងអស់នោះដែរ ហើយការត្រៀមរៀប ចំសំណុំរឿង ០០២/០២ នាពេលបច្ចុប្បន្ន ជាមួយនឹងដំណាក់កាលនីតិវិធីតម្រូវដោយអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ស្តែងឱ្យឃើញថាដំណាក់កាលត្រៀមរៀបចំនេះពុំមែនជារយៈពេលដែលគ្មាន សកម្មភាពនោះឡើយ។ ចំណុចចុងក្រោយ គឺថាសេចក្តីសម្រេចក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការ ការពារខ្លួន ដែលធានាដោយមេធាវីតែមួយក្រុម។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ អាចបែងចែកខ្លួនជាពីរ បាននោះទេ។ ការចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីច្រើនក្នុងពេលតែមួយ បើទោះបីជាដំណើរការ នីតិវិធីនោះប្រព្រឹត្តទៅបែបណាក៏ដោយ នឹងតម្រូវឱ្យមានការបែងចែកការងារផ្ទៃក្នុងជាក់ជា ពុំខាន។ ដូច្នោះ ជនជាប់ចោទ អាចត្រូវការសម្របសម្រួលក្រុមការងារការពារក្តីរបស់ខ្លួនជាពីរផ្នែក ដែលត្រូវធ្វើការលើនីតិវិធីខុសៗគ្នា ប៉ុន្តែក្នុងពេលតែមួយ។

៤៥. នៅកថាខណ្ឌ ២២ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបដិសេធជា ថ្មី (ដោយពុំបានយោងលើកមក) នូវទង្វើករណីរបស់ចៅក្រមក្នុងសំណុំរឿង *Mladic* ដែលបាន លើកឡើងថា៖ “ក្នុងករណីដែលដំណើរការប្តឹងសាទុក្ខមានរយៈពេលវែង ការពន្យារពេលដែលអាច កើតមានសម្រាប់ការជំនុំជម្រះទីពីរ នឹងកាន់តែប្រាកដប្រជា”⁴⁹។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “ពុំយល់ ឃើញថា ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដែលនៅសេសសល់ អាចនឹងបង្កើតឱ្យមានរយៈពេលពុំ សមស្រប ក្រោមមូលហេតុថាការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ អាចនឹងតម្រូវឱ្យលើកពេលការ ជំនុំជម្រះទីពីរ ដើម្បីទុកពេលវេលាចាំបាច់ដល់ជនជាប់ចោទ ក្នុងការត្រៀមរៀបចំការការពារខ្លួន”។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គូសបញ្ជាក់ថាមេធាវីការពារក្តីត្រូវបានតែងតាំងនៅឆ្នាំ ២០០៧ ហើយ បានចូលរួមក្នុងដំណើរនីតិវិធីតាំងពីដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត ដែលខុសគ្នាពីនៅតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្ម អន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី។ ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង យល់ឃើញថាក្រុម មេធាវីការពារក្តីនីមួយៗមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ និងធនធានសម្រាប់ត្រៀមរៀបចំការងាររបស់ ខ្លួន ប្រឈមនឹងការចោទប្រកាន់ទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ។

⁴⁹ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Mladic*” កថាខណ្ឌ ៣២។

៤៦. ការធ្វើការប្រៀបធៀបជាមួយមេធាវីនៅតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី មិនត្រឹមត្រូវនោះទេ ព្រោះថាបើទោះបីជាមេធាវីទាំងអស់នោះ មិនបានចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតាំងពីពេលស៊ើបអង្កេតក៏ដោយ នោះគឺដោយសារតែវាគ្មានការស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងនីតិវិធីចោទប្រកាន់របស់តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី។ មេធាវីទាំងអស់នោះ ត្រូវបានតែងតាំង និងបានត្រៀមរៀបចំការការពារក្តីរបស់ខ្លួន រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមុននឹងសវនាការជំនុំជម្រះក្តីចាប់ផ្តើម ហើយម្យ៉ាងវិញទៀត ពួកគេគឺជាអ្នកដឹកនាំការស៊ើបអង្កេតដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់តែម្តង។ បន្ទាប់មក ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខសូមរំលឹកថា មេធាវីសព្វថ្ងៃរបស់ខ្លួនពុំបានមានវត្តមានក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេតឡើយនោះទេ ហើយមេធាវីម្នាក់ក្នុងចំណោមមេធាវីរបស់គាត់ ទើបតែត្រូវបានតែងតាំងនៅខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១⁵⁰ ប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺនៅពេលចាប់ផ្តើមបើកសវនាការពិភាក្សាលើអង្គសេចក្តីក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។

៤៧. ជាពិសេសទៅទៀតនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានធ្វើឱ្យស្រពេចស្រពិលនូវភាពសំប្បាញនៃដំណាក់កាលប្តឹងសាទុក្ខ (ហើយដែលបច្ចុប្បន្ននេះ បានក្លាយជាដំណាក់កាលប្តឹងសាទុក្ខផ្សេងៗគ្នា) ក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ក៏ដូចជាភាពសំប្បាញនៃបញ្ហាគតិយុត្ត និងនីតិវិធីដែលកើតចេញមកជាពិសេសពីសេចក្តីសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ខ្លួន ដែលមួយផ្នែកមួយនៃបញ្ហាទាំងអស់នោះមានលក្ខណៈចម្លែក ហើយដែលគ្មានភាគីណាមួយបានត្រៀមរៀបចំខ្លួនសម្រាប់បញ្ហាទាំងអស់នោះក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេតឡើយ។ សូមរំលឹកថា វិធាន ៨៩ ស្ទួនពីរ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ទើបតែត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង នៅខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ ប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺបន្ទាប់ពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទទួលជំនុំជម្រះសំណុំរឿង ០០២។ ការបកស្រាយ និងការអនុវត្តវិធាននេះ បានក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការប្តឹងសាទុក្ខជាច្រើនលើកច្រើនសា ហើយដែលករណីនេះនៅតែបន្តកើតមាននាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នីតិវិធីចម្រុះដែលបង្កើតនៅអ.វ.ត.ក គឺមានតែមួយគត់ ហើយអន្តរាគមន៍របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក៏ពុំសូវមានដោយមូលហេតុថា មានសេចក្តីសម្រេចតិចតួចបំផុត ដែលបើកផ្លូវឱ្យប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ។

⁵⁰ លោកមេធាវី គង់ សំអុន ត្រូវបានតែងតាំងនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ លោកមេធាវី Arthur VERCKEN ត្រូវបានតែងតាំងនៅថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ហើយលោកស្រីមេធាវី Anta GUISSÉ ត្រូវបានតែងតាំងនៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២។

៤៨. ដូច្នោះ យុត្តិសាស្ត្រក្នុងរឿងក្តី Milosevic និង Mladic ដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានយោងទៅលើ គឺពិតជាពាក់ព័ន្ធ និងអាចអនុវត្តបានសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២។ យុត្តិសាស្ត្រក្នុងរឿងក្តីទាំងពីរនេះ ត្រូវបានគាំទ្រដោយយុត្តិសាស្ត្រផ្សេងៗទៀតរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ (សូមមើលខាងក្រោម ចំណុច II. ខ) ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទំនងជាបានអនុវត្តតាមយុត្តិសាស្ត្រទាំងអស់នោះ ដើម្បីពិចារណាពីឱកាសនៃការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី ក្នុងសំណុំរឿង ០០២។ ដោយពុំបានអនុវត្តបែបនេះ និងដោយពុំបានប្រៀបធៀបទាល់តែសោះ ពីរយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះក្តីតែមួយ ទៅនឹងរយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះក្តីច្រើន លើបទចោទប្រកាន់ដូចគ្នា មុននឹងពិចារណាថាការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី នឹងមិននាំឱ្យមានការពន្យារពេលណាមួយនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានប្រព្រឹត្តកំហុសលើអង្គច្បាប់ដែលបានធ្វើឱ្យសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនមានភាពមិនត្រឹមត្រូវ។

II. ក.២.២. កំហុសក្នុងការពិចារណាបទពិសោធន៍ក្នុងសំណុំរឿង ០០២

៤៩. នៅកថាខណ្ឌ ២៣ នៃសេចក្តីសម្រេចរបស់បណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានអះអាងទាំងភាន់ច្រឡំថា “ទង្វើករណីដែលថាការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អាចនឹងបណ្តាលឱ្យមានការពន្យារពេលហួសហេតុនោះ គឺពុំត្រឹមត្រូវឡើយឆ្លងតាមបទពិសោធន៍នៃសំណុំរឿង ០០២”។ ប៉ុន្តែទង្វើករណីរបស់ខ្លួននេះ គឺពិតជាខុស ព្រោះថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានខកខានពិចារណាលើធាតុផ្សំដែលមានភាពពាក់ព័ន្ធជាងគេ។

៥០. មូលហេតុគឺថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានត្រឹមតែបង្ហាញថាភ័ស្តុតាងទាំងឡាយដែលត្រូវបានពិភាក្សាដេញដោលនៅចំពោះមុខខ្លួនក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ត្រូវបានចាត់ទុកថាត្រូវបានពិភាក្សាដេញដោលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ដូចគ្នា។ ដូចដែលយើងបានឃើញពីខាងដើមរួចមកហើយថា (ចំណុច II.ក.១.៣) ការធ្វើបែបនេះ ក៏ពុំបានរាំងស្ទះដល់ការកៀងគរពេលវេលា និងធនធានពីភាគីទាំងអស់ និងភាពច្រើនដែលនៃដំណាក់កាលនីតិវិធីផ្សេងៗទៀតនោះដែរ។

៥១. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក៏បានត្រឹមតែអះអាងថាបុគ្គលមួយចំនួនដែលសក្ខីកម្មរបស់ពួកគេទំនង ជាពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ០០២ ទាំងមូល ត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយក្នុងវគ្គទីមួយនៃការជំនុំជម្រះ ដែល នេះអាចនឹងជួយកាត់បន្ថយតម្រូវការកោះហៅសាក្សីមួយចំនួនសាជាថ្មីទៀត សម្រាប់ការជំនុំជម្រះ ក្រោយៗទៀត។ ដូចដែលយើងនឹងឃើញក្នុងផ្នែកខាងក្រោម (សូមមើលចំណុច II.គ) ការកាត់ បន្ថយតម្រូវការកោះហៅសាក្សីមួយចំនួននេះ ត្រូវបានវាយតម្លៃខ្ពស់ជ្រុលហួសហេតុដោយអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូង។

៥២. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនដែលបានពិចារណាពីពេលវេលាបន្ថែម ដែលកើតឡើងដោយចៀស មិនផុតពីការសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ហើយផ្ទុយទៅវិញ បើឆ្លងតាមបទពិសោធន៍ក្នុង សំណុំរឿង ០០២ ពេលវេលានេះអាចព្យាករណ៍បានយ៉ាងងាយ។ ជាបឋម គឺពេលវេលាជាច្រើន ប្រើសម្រាប់ការតទល់គ្នាក្នុងដំណើរការនីតិវិធីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងផ្ទាល់មាត់ ដែលកើត ចេញមកពីសេចក្តីសម្រេចទាំងពីរដំបូងស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ក្នុងនោះមានរួមទាំង ការតទល់ក្នុងពេលបង្ហាញភស្តុតាងផងដែរ⁵¹។ បន្ទាប់មក គឺភាពច្រំដែលនៃដំណាក់កាលរៀបចំ សម្រាប់ការជំនុំជម្រះនីមួយៗ (សូមមើលចំណុច II.ក.១.៣)។ ភាពច្រំដែលនេះ ក៏នឹងមានផងដែរ នៅដំណាក់កាលបិទបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះនីមួយៗ ដែលមានជាអាទិ៍ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបញ្ចប់កិច្ច ពិភាក្សាដេញដោលរបស់ភាគី សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារចុងក្រោយ ការប្រជុំពិភាក្សាសម្រេច និងការ សរសេរសាលក្រម និងដំណាក់កាលប្តឹងសាទុក្ខ។

៥៣. កំហុសឆ្គងដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងប្រសិទ្ធិភាពនៃ ដំណើរការនីតិវិធី ត្រូវបូកផ្សំជាមួយនឹងកំហុសធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើនផ្សេងទៀត ដែលអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានប្រព្រឹត្ត នៅក្នុងការពិចារណាលើព្យសនកម្មមកលើសិទ្ធិ របស់ជនជាប់ចោទ។

⁵¹ សេចក្តីសន្និដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២ E301/5/2 កថាខណ្ឌ ៩ ដល់កថាខណ្ឌ ១០, សំណើសុំបញ្ឈប់ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីភ្លាម E275/2/1/1 និង Addendum ឯកសារ 275/2/1/3, បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់មេធាវីការពារក្តី លោក នួន ជា] ជំទាស់នឹងសេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និង សារណាតបចំពោះបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាជំទាស់នឹងសេចក្តីសម្រេចលើកទីពីរលើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិ វិធី ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E284/4/1 កថាខណ្ឌ ១២, កថាខណ្ឌ ១៤ និង កថាខណ្ឌ ១៨ ដល់កថាខណ្ឌ ២០។

II.១. កិច្ចសន្យាការយកចិត្តទុកដាក់លើប្រសិទ្ធភាព និងការគ្រប់គ្រងដំណើរការនីតិវិធី

៥៤. នៅកថាខណ្ឌ ៣០ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ បន្ទាប់ពីបានយោងទៅកថាខណ្ឌ ២៦ និង កថាខណ្ឌ ២៧ និងក្រោយពីបានគណនាចំនួនសាក្សីដែលត្រូវស្តាប់ចម្លើយ និងចំនួនកថាខណ្ឌនៃ ដីកាដោះស្រាយបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះដែលខ្លួនកំពុងទទួលជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង យល់ ឃើញថាការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសាជាថ្មី គឺស្ថិតនៅលើផ្លូវនៃការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌។ ជាថ្មីម្តងទៀត ការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបែបនេះ គឺខុសគ្នាទាំងស្រុង ព្រោះថាវិធីសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានការភាន់ច្រឡំ។

៥៥. សរុបមក ក្នុងកថាខណ្ឌ ២៦ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង យល់ ឃើញថា ការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ៩៦ រូប ក្នុងវគ្គទីពីរនៃការជំនុំជម្រះ គឺ ងាយស្រួលគ្រប់គ្រងជាង ការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងអស់ ដែលបានស្នើឡើងដោយភាគីទាំងអស់សម្រាប់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅ ជំនុំជម្រះទាំងមូល ដោយដកចេញអ្នកដែលបានផ្តល់សក្ខីកម្មរួចហើយក្នុងវគ្គទីមួយនៃការជំនុំ ជម្រះ។ ការកាត់បន្ថយនេះ បាននាំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើការសន្និដ្ឋានថា “ប្រសិនបើអង្គ ជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវពិនិត្យសំណុំរឿង ០០២ ទាំងមូលនោះ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវកោះហៅសាក្សី ច្រើនជាងមុន”។ នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ២៧ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងយល់ឃើញថាការលើកយកកថាខណ្ឌនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមួយចំនួនតិចមកពិនិត្យ ពិតជាងាយស្រួលគ្រប់គ្រងជាងការលើកយកទាំង ១១៤៧ កថាខណ្ឌ ដែលនៅសល់ត្រូវជំនុំជម្រះ។

៥៦. ដូច្នោះ ទង្វើករណីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គឺមានបំណងអះអាងថាចំនួនតិចប្រសើរជាង ចំនួនច្រើន...។ វាជាការពិតណាស់ដែលថាការគ្រប់គ្រងតែផ្នែកណាមួយនៃរឿងក្តី គឺតែងតែងាយ ស្រួលគ្រប់គ្រងរឿងក្តីទាំងមូល។ ប៉ុន្តែសំណួរដែលចោទឡើងនោះគឺថា តើការគ្រប់គ្រងរឿងក្តីទាំង មូលដោយភាគីទាំងអស់ជាច្រើនដង ពិតជាងាយស្រួលជាង និងមានប្រសិទ្ធភាពជាងការគ្រប់គ្រង រឿងក្តីទាំងមូលតែមួយលើក ឬក៏យ៉ាងណា។

៥៧. យ៉ាងណាមិញ អធិបញ្ជារបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដែលផ្អែកលើយុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិ ពិត ជាច្បាស់លាស់ណាស់ត្រង់ចំណុចនេះ និងលើវិធីសាស្ត្រដែលត្រូវប្រកាន់យកដោយអង្គជំនុំជម្រះ

សាលាដំបូង ដែលបានពិចារណាដល់ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ការគណនាត្រូវធ្វើឡើង ដោយប្រៀបធៀប “[...] ការជំនុំជម្រះតែមួយលើបទចោទទាំងអស់ដែលមានក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះ ដែលខុសប្លែកពីផលប្រយោជន៍ និងគុណវិបត្តិនៃការបើកការជំនុំជម្រះច្រើនលើ បទចោទដូចគ្នា”⁵²។ ហើយបើទោះបីជាចៅក្រមនៅតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ បានពិចារណា ឃើញថា “សវនាការពីរបន្តបន្ទាប់គ្នា [...] ពិតជាត្រូវការចំណាយពេលវេលាច្រើនជាងសវនាការ តែមួយ ដោយធៀសមិនរួចឡើយ”⁵³ នោះក៏ព្រោះតែចៅក្រមទាំងអស់នោះបានធ្វើការប្រៀបធៀប បែបនេះ។

៥៨. វិធីសាស្ត្រនេះ ត្រូវបានអនុវត្តតែនៅក្នុងរឿងក្តី *Milosevic* និង *Mladic* ដូចដែលយើងបានឃើញពី ខាងដើមតែប៉ុណ្ណោះ (ចំណុច II.ក.២.១) ដើម្បីឈានទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាប្រយោជន៍ ដល់ការជំនុំជម្រះបញ្ចូលគ្នាតែមួយ។ ជាក់ស្តែង ក្នុងរឿងក្តី *Gotovina* និង *អ្នកផ្សេងទៀត* អង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូល នៃតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី បានទទួល ស្គាល់ទទ្ទឹករណ៍របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបានយល់ឃើញថា “ជាការពិត ទោះបីជាការ ជំនុំជម្រះជនជាប់ចោទតែមួយរូប អាចនឹងមានរយៈពេលខ្លីជាងការជំនុំជម្រះតែមួយលើជនជាប់ ចោទទាំងអស់គ្នាក៏ដោយ ក៏ផ្ទុយទៅវិញការជំនុំជម្រះតែមួយលើជនជាប់ចោទទាំងបីរូមគ្នា មាន រយៈពេលខ្លីជាងការជំនុំជម្រះពីរ ឬបីដាច់ពីគ្នា”⁵⁴។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបន្ថែម ទៀតថា “ការជំនុំជម្រះពីរដាច់គ្នា ទោះជាការជំនុំជម្រះនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពេលតែមួយ ឬក៏ យ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រហែលជាទាមទារម៉ោងធ្វើសវនាការ និងនីតិវិធីច្រើនជាង និងមធ្យោបាយ តុលាការច្រើនជាងការជំនុំជម្រះរួមគ្នា។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ការជំនុំជម្រះពីរដាច់គ្នា ប្រហែលជានឹង អាចនាំឱ្យមានភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា”⁵⁵។

⁵² សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៣៧។
⁵³ សេចក្តីសម្រេចលើកទីពីររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី E284/4/8 កថាខណ្ឌ ៣៨។
⁵⁴ រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Gotovina និងអ្នកផ្សេងទៀត* សំណុំរឿង IT-01-45-AR73.1, IT-03-73-AR73.1 & IT-03-73-AR73.2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលអនុញ្ញាត ឱ្យកែប្រែបទចោទប្រកាន់ និងការជំនុំជម្រះរឿងក្តីច្របាច់បញ្ចូលតែមួយ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៦ (“សេចក្តីសម្រេច ក្នុងរឿងក្តី *Gotovina* និង *អ្នកផ្សេងទៀត*”) កថាខណ្ឌ ៤៣។
⁵⁵ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Gotovina* និង *អ្នកផ្សេងទៀត* កថាខណ្ឌ ៤៤។

៥៩. ក្នុងរឿងក្តី *Pandurevic និងអ្នកផ្សេងទៀត* និងរឿងក្តី *Tolimir និងអ្នកផ្សេងទៀត* អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នៃតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី បានគាំទ្រទុក្ខរាជ្យរបស់ចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានច្របាច់បញ្ចូលនីតិវិធី ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានពិចារណាលើការប្រសិនបើរឿងក្តីនីមួយៗត្រូវជំនុំជម្រះដាច់ចេញពីគ្នាការជំនុំជម្រះទាំងអស់អាចនឹងមានរយៈពេលពី ៩៣ ទៅ ៩៥ ខែ ខណៈដែលការជំនុំជម្រះរួមគ្នាអាចនឹងមានរយៈពេលត្រឹមតែពី ១៨ ទៅ ២៤ ខែ^{៥៦}ប៉ុណ្ណោះ។ ផ្ដើមចេញពីចំណុចខាងលើនេះ ការពន្យាររយៈពេលពី ៤ ទៅ ១០ ខែ សម្រាប់ការជំនុំជម្រះតែមួយ ដែលទំនងជាអាចមានរយៈពេល ១៤ ខែ ត្រូវបានចាត់ទុកថាសមស្របទៅនឹងប្រយោជន៍នៃប្រសិទ្ធិភាពយុត្តិធម៌^{៥៧}។

៦០. ជាក់ស្ដែង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ពុំបានព្យាយាមពិចារណា ឬក៏ប្រៀបធៀបរយៈពេលនៃការបន្តគ្នានៃការជំនុំជម្រះដាច់ៗគ្នាជាច្រើន ធៀបទៅនឹងរយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះដែលមានតែមួយ។ ប្រសិនបើខ្លួនបានធ្វើការងារនេះនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទំនងជានឹងអាចធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋានបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវលើរយៈពេល និងប្រសិទ្ធិភាពនៃដំណើរការនីតិវិធី ហើយគឺវាទំនងជាងក្នុងការពិនិត្យអង្គហេតុ និងបទចោទប្រកាន់ទាំងមូល តាមរយៈការជំនុំជម្រះក្តីតែមួយ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅកំពុងជំនុំជម្រះ។ សេចក្ដីសន្និដ្ឋាននេះ ទំនងជាអាចត្រូវបានគាំទ្រដោយបញ្ហាកោះហៅសាក្សីមកសាកសួរជាថ្មី។

II.គ. កំហុសក្នុងការពិចារណារប័ក្ខណវិបត្តិយ៉ាងថាហេតុ ដែលអាចកើតមានលើសាក្សី

⁵⁶ រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Pandurevic និងអ្នកផ្សេងទៀត* សំណុំរឿង IT-05-86-AR73.1 សេចក្ដីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់ *Vinko Pandurevic* ប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីការច្របាច់ជនជាប់ចោទបញ្ចូលគ្នា ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ (“សេចក្ដីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Pandurevic និងអ្នកផ្សេងទៀត*”) កថាខណ្ឌ ២០, រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Tolimir និងអ្នកផ្សេងទៀត* សំណុំរឿង IT-04-80-AR73.1 សេចក្ដីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់ *Radivoje Miletic* ប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីការច្របាច់ជនជាប់ចោទបញ្ចូលគ្នា ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦ (“សេចក្ដីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Tolimir និងអ្នកផ្សេងទៀត*”) កថាខណ្ឌ ២៦។

⁵⁷ សេចក្ដីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Pandurevic និងអ្នកផ្សេងទៀត* កថាខណ្ឌ ២១, សេចក្ដីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Tolimir និងអ្នកផ្សេងទៀត* កថាខណ្ឌ ២៦។

៦១. នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ២៣ នៃសេចក្តីសម្រេចរងបណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អះអាងថា ដោយហេតុថាក្នុងរឿងក្តី ០០២/០១ ខ្លួនបានស្តាប់ចម្លើយបុគ្គលមួយចំនួន ដែលសក្ខីកម្មរបស់ពួកគេទំនងជាពាក់ព័ន្ធសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២ ទាំងមូល អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “បានកាត់បន្ថយនូវសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់សម្រាប់សាក្សីមួយចំនួន ដែលត្រូវកោះហៅសាជាថ្មីក្នុងដំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់នៃសំណុំរឿង ០០២” បើទោះបីជាខ្លួននឹងពិនិត្យស្ថានភាពជាក់ស្តែងទៅតាមករណីនីមួយៗ។

ក្នុងកថាខណ្ឌ ២៨ នៃសេចក្តីសម្រេចដដែលនេះដែរ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបន្ថែមថា “ទោះបីជាវិសាលភាពនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបន្ទាប់មិនទាន់បានកំណត់ក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះពិចារណាថា បុគ្គលដែលនឹងត្រូវកោះហៅសាជាថ្មី បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញខ្លួនក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ នឹងមានចំនួនតិចតួចប៉ុណ្ណោះ” ហើយថា “ការយោងទៅលើវិធានផ្ទៃក្នុង អាចចៀសវាងការបង្ហាញភ័ស្តុតាងច្រើន ឬមិនពាក់ព័ន្ធ ហើយវាថែមទាំងអាចសម្រាលដល់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធ”។

៦២. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មើលស្រាលពីភាពចាំបាច់ក្នុងការកោះហៅសាជាថ្មី នូវសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលកើតចេញមកពីការសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ហើយនិងរយៈពេលនៃការកោះហៅសាជាថ្មីនេះ និងការរំខានដល់បុគ្គលទាំងអស់នោះ។

៦៣. ជាបឋម ទន្ទឹមករណីដែលថាការយោងទៅលើវិធានផ្ទៃក្នុង អាចចៀសវាងនូវការបង្ហាញភ័ស្តុតាងមិនពាក់ព័ន្ធ ឬច្រើននោះ គឺពិតជាមិនត្រឹមត្រូវឡើយ ព្រោះថាការជំនុំជម្រះដាច់ៗពីគ្នា ត្រូវបានសន្មតថាត្រូវផ្តោតលើការពិនិត្យអង្គហេតុផ្សេងៗគ្នា។

៦៤. បន្ទាប់មក បទពិសោធន៍ក្នុងការជំនុំជម្រះរឿងក្តី ០០២/០១ គឺច្បាស់លាស់ណាស់។ ហេតុផលគឺថា មានមនុស្សតែប្រាំនាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយក្នុងអំឡុងពេលនៃការជំនុំជម្រះរឿងក្តីនេះ លើអង្គហេតុទាំងមូលនៃសំណុំរឿង ០០២⁵⁸។ ផ្អែកតាមមូលហេតុដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសារណាមុនៗ ជាទ្រឹស្តី ទោះបីជាអ្នកជំនាញទាំងពីររូបដែលបានផ្តល់សក្ខីកម្មរួចហើយ អាចត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ទាំងមូលក៏ដោយ ក៏ករណីនេះពុំបានកើតឡើងក្នុងការអនុវត្ត

⁵⁸ សាក្សី ឡុង នរិន្ទ ហៅ វិទ្ធី (TCW-395), សាក្សី ស គីមលុត ហៅ ម៉ី (TCW-583), សាក្សី សៅ សារុន (TCW-604), សាក្សី យុន គីម ហៅ ខាំ (TCW-797) និងសាក្សី ខៀវ នៅ (TCW-321)។

ជាក់ស្តែងឡើយ⁵⁹។ ជាក់ស្តែង លោក CHANDLER ពុំបានផ្តល់សក្ខីកម្មលម្អិតលម្អីមន្តិវ ស-២១ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ នោះទេ⁶⁰។ មន្តិវ ស-២១ ស្ថិតក្នុងការពិនិត្យក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ដូច្នោះ លោក CHANDLER គួរតែត្រូវបានកោះហៅមកសាជាថ្មី។ ជាក់ស្តែង លោក SHORT ពុំបានផ្តល់សក្ខីកម្មលម្អិតលម្អីបញ្ហាអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ក្នុងពេលជំនុំជម្រះសំណុំរឿង ០០២/០១ នោះទេ⁶¹។ អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ស្ថិតក្នុងការពិនិត្យក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ដូច្នោះ លោក SHORT គួរតែត្រូវបានកោះហៅមកសាជាថ្មី។

៦៥. ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្នុងចំណោមបុគ្គលផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយ ហើយដែលសក្ខីកម្មរបស់

⁵⁹ ចម្លើយ E302/1 កថាខណ្ឌ ២៣ និងកំណត់សម្គាល់ជើងទំព័រលេខ ២៣, កថាខណ្ឌ ២៤ និងកំណត់សម្គាល់ជើងទំព័រលេខ ២៥, សំណើសុំបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីភ្លាម E275/2/1/1 កថាខណ្ឌ ៦៣ ដល់កថាខណ្ឌ ៦៥, បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់មេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចចេញតាមរយៈអឺរ៉ូបរបស់លោកស្រី Susan LAMB នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E264/1/2/1 កថាខណ្ឌ ៣៨ ដល់កថាខណ្ឌ ៤៦ និងកថាខណ្ឌ ៥០, បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់លោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចតាមរយៈអឺរ៉ូបរបស់អ្នកស្រី LAMB នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ - សារណាបន្ថែម ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E264/1/2/1/1 កថាខណ្ឌ ១៧។

⁶⁰ លោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារ E1/91.1 ទំព័រ ១៧ បន្ទាត់ ៦ ដល់ទំព័រ ១៨ បន្ទាត់ ៤ (ចន្លោះម៉ោង [09.49.42] ដល់ម៉ោង [09.54.53]), លោក ABDULHAK តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារ E1/92.1 ទំព័រ ៨៤ បន្ទាត់ ១ ដល់បន្ទាត់ ៩ (ចន្លោះម៉ោង [15.31.18] ដល់ម៉ោង [15.34.13]), ទំព័រ ៨៤ បន្ទាត់ ២៤ ដល់បន្ទាត់ ២៥ (ចន្លោះម៉ោង [15.34.13] ដល់ម៉ោង [15.36.05]), លោកស្រីចៅក្រម CARTWRIGHT ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារ E1/93.1 ទំព័រ ៣ បន្ទាត់ ១៤ ដល់ទំព័រ ៤ បន្ទាត់ ១១ (ចន្លោះម៉ោង [09.08.42] ដល់ម៉ោង [09.12.26]), លោក ABDULHAK តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារ E1/93.1 ទំព័រ ៦ បន្ទាត់ ៣ ដល់បន្ទាត់ ៥ (ចន្លោះម៉ោង [09.14.50] ដល់ម៉ោង [09.16.28]), លោកចៅក្រម LAVERGNE ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារ E1/94.1 ទំព័រ ៨២ បន្ទាត់ ១២ ដល់បន្ទាត់ ១៥ (ចន្លោះម៉ោង [15.01.51] ដល់ម៉ោង [15.03.03])។

⁶¹ ចម្លើយតបទៅនឹងសំណើតាមវិធាន ៨៧(៤) សុំដាក់ឯកសារថ្មីទៅក្នុងសំណុំរឿង ពាក់ព័ន្ធនឹងសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី លោក François PONCHAUD និងលោក Sydney SCHANBERG (E243) ព្រមទាំងអ្នកជំនាញ លោក Philip SHORT (E226, E226/1 និង E230) និងលោកស្រី Elizabeth BECKER (E232 និង E232/1) ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E260 កថាខណ្ឌ ៧ និងកថាខណ្ឌ ៨, ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ០៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារ E1/189.1 ទំព័រ ៤៦ បន្ទាត់ ២៣ ដល់ទំព័រ ៤៧ បន្ទាត់ ១ (ចន្លោះម៉ោង [11.52.38] ដល់ម៉ោង [11.54.36])។

ពួកគេពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុផ្សេងៗទៀតនៃសំណុំរឿង ០០២ គឺអ្នកទាំងអស់នោះពុំបានផ្តល់សក្ខីកម្ម ក្រៅដែនកំណត់នៃវិសាលភាពសំណុំរឿង ០០២/០១ នោះឡើយ⁶²។ ដូច្នោះ សក្ខីកម្មពួកគេនៅក្នុង ការជំនុំជម្រះក្រោយៗមកទៀត នឹងមិនត្រូវអាចមិនពាក់ព័ន្ធ ឬច្រំដែលបានជាដាច់ខាត។ ម្យ៉ាងវិញ ទៀត ក៏មិនអាចថាមិនកោះហៅអ្នកទាំងនោះមកសាជាថ្មីសម្រាប់ការជំនុំជម្រះមួយ ឬច្រើន ក្រោយៗទៀត ដែលវិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះនោះនៅមិនទាន់ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅឡើយ (ហើយដែលការកោះហៅបុគ្គលទាំងនោះ គឺអាស្រ័យលើការកំណត់វិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះ ដូចជាអ្វីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខ្លួនឯងផ្ទាល់បានប្រកាស)។

III. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

- ៦៦. កំហុសជាច្រើនដែលអង្គជំនុំជម្រះបានប្រព្រឹត្តទៅលើអង្គច្បាប់ បានបង្កឱ្យមានកំហុសយ៉ាងជាក់ ស្តែងចេញពីការប្រើឆន្ទានុសិទ្ធិ ដែលបង្កឱ្យមានព្យសនកម្មទៅលើម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ។ ដូច្នោះ ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីថ្មីដែលសម្រេចដោយអង្គជំនុំជម្រះនេះ បង្កឱ្យមានអតុល្យភាព យ៉ាងខ្លាំងរវាងសិទ្ធិនៃភាគី។ ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ រំលោភទៅលើសិទ្ធិនៃភាពអាច ព្យាករណ៍បាន និងសច្ចភាពគតិយុត្តិ របស់ លោក ខៀវ សំផន ហើយដូចគ្នានេះដែរ ក៏រំលោភទៅ លើសិទ្ធិរបស់លោកក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្នុងមរណភាពសមរម្យ និងសិទ្ធិទទួលបាន ការបង្កភាពងាយស្រួលក្នុងការរៀបចំការការពារក្តី។ ភាពស្រពិចស្រពិលនៃការដាក់អង្គហេតុ បញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើនេះជាឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងមួយ។
- ៦៧. ក្នុងនាមអង្គជំនុំជម្រះដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងសំណុំរឿង និងជាអ្នករក្សាសិទ្ធិនៃការការពារក្តី អង្គជំនុំ ជម្រះគួរតែ ប្រៀបធៀបរវាងគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការជំនុំជម្រះក្តីតែមួយ ធៀបនឹងការ ជំនុំជម្រះក្តីច្រើនវគ្គ ដូចដែលតុលាការកំពូលបានណែនាំ។ អង្គជំនុំជម្រះក៏គួរតែគ្រោងទុកមុនផង ដែរ នូវរាល់លទ្ធភាពទាំងឡាយដែលមាន (ហើយដោយសារអង្គជំនុំជម្រះមានអំណាចច្រើន) ដើម្បី ព្យាយាមរៀបចំជំនុំជម្រះចុងក្រោយតែមួយគត់នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ដោយកែលម្អការគ្រប់គ្រង និងប្រសិទ្ធភាពនៃនីតិវិធី ដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្សេងទៀត ក្រៅពីការបំបែកនីតិវិធីថ្មី។

⁶² ចម្លើយ E302/1 កថាខណ្ឌ ២២។

៦៨. គេតែងតែសង្កេតឃើញថា អង្គជំនុំជម្រះបានគេចចេញពីការងារវិភាគនេះ ហើយការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះមិនមែនជាប្រយោជន៍សម្រាប់យុត្តិធម៌ឡើយ។ ដូច្នោះ ត្រូវធ្វើមោឃភាពលើសេចក្តីសម្រេចដែលរងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។

៦៩. **អាស្រ័យហេតុនេះ** សូមអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមេត្តា ៖

- ប្រកាសទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ
- ធ្វើមោឃភាពលើសេចក្តីសម្រេចដែលរងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។

	មេធាវី គង់ សំអុន មេធាវី Anta GUISSÉ មេធាវី Arthur VERCKEN	រាជធានីភ្នំពេញ ប៉ារីស ប៉ារីស	
កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា